

Nr 110.

Av herr **Christiernson**, om ändrad lydelse av 3 och 4 §§ i förordningen angående försäljning av brännvin.

Genom införandet av det individuella försäljningssystemet vid en mängd bolags utminuteringsrörelse har frågan om reglerandet av införseln till riket av brännvin blivit högaktuell. Redan tidigare hava betänkliga missförhållanden på detta område förekommit, och tillåter jag mig i detta avseende hänvisa till vad nykterhetskommittén anfört å sidan 148—150 i sitt betänkande V. Numera torde i samband med kontrollområdesinstitutionens införande missförhållandena hava fått den omfattning, att såväl av statsekonomiska skäl som ur nykterhetssynpunkt ett skyndsamt ingripande är av nöden. Nästan dagligen förekomma i tidningarna annonser om försäljning av danskt brännvin, och beställningssedlar utsändas från agenter för utländska firmor till personer i Sverige.

För att mera verksamt förhindra, att syftet med de av bolagen vidtagna nykterhetsbefrämjande åtgärderna motverkas av en okontrollerad utländsk införsel av brännvin, torde det vara nödvändigt att i lagstiftningen införa sådana bestämmelser, som lägga denna införsel under vederbörlig kontroll. Härvid har man att välja mellan två olika metoder. Nykterhetskommittén har föreslagit, att införseln allenast skulle få ske genom försäljningsorganen (10 § i kommitténs förslag) under det att Kungl. Maj:t i prop. nr 242 vid sistlidna riksdag föreslagit, att jämväl enskild person skulle vara införselberättigad, om han av bolag erhållit intyg om att hinder för utminutering till honom ej föreligger (53 § i förslaget). Enligt min mening är den av nykterhetskommittén föreslagna bestämmelsen att föredraga, och det kan ifrågasättas, om en bestämmelse i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag skulle vara möjlig att tillämpa, så länge kontrollområdesinstitutionen icke är obligatorisk.

I huvudsaklig överensstämmelse med nykterhetskommitténs förslag i nu berörda avseende har jag utarbetat ett förslag till ändrad lydelse av brännvinsförsäljningsförordningen. För beredande av plats i förordningen till en särskild paragraf om införsel av brännvin har jag sammanfört bestämmelserna i nuvarande 3 och 4 §§ samt under den nya 4 § infört de ifrågasatta nya föreskrifterna. Dessa motsvara i sitt 1, 3, 4 och 5 mom. de av nykterhetskommittén under 10 § 1, 2, 3 och 5 mom. föreslagna bestämmelserna. Mom. 2 utgör en sammanarbetning av kommitténs förslag under 82 § och Kungl. Maj:ts förslag under 32 § 1 mom. 3 stycket. I stället för de av kommittén föreslagna och av bevillningsutskottet överarbetade utförliga bestämmelserna i 10 § 4 mom. samt i 118 (115) och 126 (122) §§ angående vissa undantag från införselbestämmelserna samt huruledes det skall förfaras med oberättigat eller olovligt infört brännvin samt med försäljning av brännvin, som tagits i beslag eller ej återutförts, har jag ansett de av Kungl. Maj:t under 53 § 3, 4 och 5 mom. föreslagna, långt enklare bestämmelserna vara att föredraga.

På grund av vad sålunda anförts, får jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte för sin del antaga följande

Förslag

till ändrad lydelse av 3 och 4 §§ i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning av brännvin.

3 §.

1. Vid utminutering — — — försäljningsstället.
2. Vid utskänkning må brännvin försäljas till hur ringa belopp som helst, dock endast till förtäring på stället.

4 §.

1. Brännvin må till riket införas blott av den, som innehar rättighet till detaljhandel med brännvin.
2. Bolag, som omförmäles i 12 och 14 §§, vare på anfordran av köpare, till vilken bolaget finner utminutering kunna äga rum, pliktigt att, sedan erforderlig säkerhet för betalningens fullgörande nedsatts, söka från namngiven firma till skäligt pris anskaffa sådana utländska varusorter av brännvin, som av bolaget ej hållas i lager.

3. Vid varje tullplats i riket skall över därstädes till införsel angivna slag av brännvin föras särskild förteckning enligt formulär, som av generaltullstyrelsen fastställs efter kontrollstyrelsens hörande. Denna förteckning skall vid varje års slut insändas till kontrollstyrelsen.

4. Brännvin må icke från tullverket utlämnas annorledes än mot kvitto, utfärdat av den, som enligt 1 mom. är berättigad att införa sådan dryck, dock att brännvin, som till bolag inkommit från utlandet, må mot kvitto utlämnas till den, som visar sig hava erhållit bolagets medgivande därtill.

5. Angående införsel till riket av brännvin för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt och likartat ändamål meddelas särskilda bestämmelser av Kungl. Maj:t.

6. I fråga om rätt för resande att till riket medföra brännvin gäller vad tullförfattningarna därom innehålla.

7. Utan iakttagande av vad i 1 mom. stadgats må brännvin till riket införas av den som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet införda varor.

8. Med från utlandet infört brännvin, som på grund av stadgandet i denna § ej må från tullverket utlämnas, skall förfaras på sätt Kungl. Maj:t förordnar.

Denna förordning träder genast i kraft.

Stockholm den 26 januari 1915.

A. J. Christiernson.
